

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

M ante OD OM & ON

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Miseresco. Ibidem.

Misereat. Ibidem.

Misericordia. Ibidem.

Misericordia. Ibidem.

Misericordia. Ibidem.

Misericordia. Require ibidem.

Myfia cū y græco in prima & vnico f & i anino in media syllaba scribit: provincia est Phrygiæ cōterminā habēs Aeliā: teste Pli. li. v. natu. hist. Est autē duplex: superior & inferior: vt scribit Ptolem. Est & eodē noīe vrbs in Albania: teste Ptole. qui & aliā eiusdē noīs vrbe ponit i Parthia. Moesia cū ce diph. & vnico f: vrbs est Myfia ppe Troiā: teste Seruio sup li. i. geo. de qua Vir. l. p̄fato. Lētus ager nullo sem mœsia cultu iacat. Moesia item eadē litteratura p̄uincia est iuxta macedoniā Pānoniē p̄termina quā superiorē mœsiam vocāt. Est & alia mœsia q̄ inter danubiū orientē versus vsq; ad Tyran fluiū p̄tendit: & inferior mœsia vocat.

Mysteriū cū i latino scribit: & a μυσος quod ē odiū deriuat: teste Clāmēte papa in stromatibus. Neq; cū y græco μυσος scribit: vt scribit p̄cipit Tortel. At yō Apollodor⁹ a quodam: cui Myon nomē fuit: quem & venādō perijisse asserit: mysteriū dictū & nomē funebis honoris accepisse dicit. Et sic cū y græco mysteriū scribendū erit. Alij a μύω: qd claudere fcat dedū cū phibent. Vñ Mysteriū arcanū dicit. Et tūc cū y græco scribi debet. Ministeriū aū a ministrando latinū est vocabulū: & p̄prie ministri opera est: sed p̄ omī q̄q; opatiōe accipit. vt de rege Latino Virgili. Mestulq; refuq; fceda ministeria. Ministeria item p̄ ministris ponit. Paulus iuris cōsultus. Vrbica ministeria dicim⁹ etiā quē extra vrbe ministrare nobis p̄sueuerunt Vlpian⁹. Deniq; cōcubine filios naturales a tū nos cōstituit generali appellatiōe nō cōtineri. & si qua alia sunt huiusmodi ministeria

Mitos. Require in dictione mythus

Mythus cū y græco & th aspirato scribit. Neq; ab eo qd est mitis mite descēdit: vt cū Catholi. Vgu. somniauit: sed grēcū magis est vocabulū: q̄ a nostris fabula trāsfert. Mitos cū i latino & t exili grēcū & ipum vocabulū: filiū a nostris traducitur. Vnde vestis polymita: vt in verbo lineo vidimus.

M ante N

Mnestheus cū th aspirato & eus diph. scribit: p̄priū fuit viri Troiani nomē. de q̄ Vir. li. gnei. Velocem Mnestheus agit acri remige pistrim. Hic nōnunq; & mnestheus triū videlicet syllaba vocatus est: dicte Virgi. lib. gneid. x. Nec lycio genitore mior: nec fratre mnestheo: vbi nōnulli legūt Mnestheo: ita vt spōdeus in qnto sit loco: & secūda spondēi syllaba prop̄t gemi

nā sequētis dictōis consonantē mn pducā sit. Alius eodē nomine fuit Thesei filius. ali⁹ Diomedis auriga. Mnesthius cū th aspirato et i latino fuit Arithoi filius: teste Home. li. Iliad. vi. Mnestho cū th aspirato: filia fuit Oceāi et Thyos: teste Hesiodo i Theogonia

M ante OD OM & ON

Modero R. require in dictione moderor

Moderor depo. est verbū: & dñm post se casum regit vel actū: testib⁹ Diomedē & Seruio super li. vñ. gnei. Cato si tamē codex non mentit: auditor est. Ipse tibi moderare tuis: vt parcere possis. Terē. Qui ex sua libidine moderat nos. Antiqui etiā moderor moderas p̄tulere: teste Marcello Pacuuiū inducente dicētem. Neq; tuum te ingeniū moderat. Qd etiā Nicola⁹ obseruauit in Hesio. dicens. Vt linguā moderes: pensatq; verba loquaris.

Modulo. Require in dictione Modulor.

Modulor deponens est verbū: & rā dñō q̄ accōiungit: teste Ser. sup li. vñ. gnei. Sed & modulo las. veteres p̄tulērūt: teste Priscia.

Molucrum. Require in dictione Mulchrum.

Moises. Require in dictione Moses.

Momen & momentū in vno fcatō dici pōt. Lucrē. Momine si a puo p̄nt impulsā moueri.

Momentū. Require in dictione Momen.

Monacha. Require in dictione Monycha.

Monachus. Ibidem.

Moneo facit in p̄tō monui: teste Priscia. quinetiā & moni: teste Marcel. Pacuuiū inducēte dicēte in armog; iudicio. Dic quid faciā: & quod me moneris: effectū da. Moneo duos regit accōs diuersos: vt p̄fato Pacuuij exēplo patet. Nō nunq; post accm regit ablm: vt est apud Terē. in andria. Habeo p̄ illa re illū quo moneā p̄be Aliqñ post accm iungit gō: teste Diomedē. vt moneo te officiū tui.

Moncechus. Require in dictione Monicha.

Monycha eadē scriptura: mater fuit facti Augustini. Monachus & monacha: cū ch aspirato dici pōt solitarius & solitaria. Monacha itē vna ē ex insulis mille trecentis septuaginta octo: ante Taprobanē Indiæ maximā existentibus: teste Ptole. Monæcus cū ce diph. in media syllaba. & c exili. Herculis cognomē fuit: quo etiā noīe portus quidā in Liguria vocatus est. Et pducit penultimā. Vir. gnei. vi. Aggeribus socer alpinis atq; arce Monæci. Munychium cū y græco in secunda syllaba. & ch aspirato: festū erat Palladis vt refert Pollux: vnde Munychij Atheas; portus dicti sunt: de quibus Ouid. meminist quom ait. Hic se sustulerat parib⁹q; caducifer alis. Munychiosq; volans agros gratamq; Mineruæ Despi. humum.

Monychus cū y græco: & ch aspirato scribitur:

vnus fuit centaurorū. de quo Iuena. saty. i.
Quantas iaculetur Monychus ornos.

Monitū. Require in dic. monumē.

Monitus. Require ibidem.

Monoceros huius monocerotis: animal est cor
nu vnici gerens: qui a nōnullis in recto mono
ceron: gō monocerotis declinatur

Mons format per dīminutionē monticulus. &
monticellus: teste Probo

Monticulus. Reg. in dictione mons

Monticulus. Require ibidem.

Monstratio. Regre in dictione monstrū.

Monstruosus. Require ibidem.

Monstrū dictū est quasi monestrū: q̄ scilicet ali
quid moneat futurū: auctore Pōpe. vel (vt scri
bit Nonius) monstrū dictum est: q̄ iminentia
monstret. Monstra autē appellatur quę naturę
modū egrediunt: vt auis quattuor alis: homo
duob; capitib;. Nōnunq̄ tñ pro monstratiōe
monstrū ponit: teste Nonio. vt est apud Virg.
Monstra deū refero. i. monstratiōes. Ab eo q̄d
est monstrū sit adiectiue monstru⁹ & mōstruo
sus. Luca. li. i. Monstruosiq; hoim partus

Monstruosus. Require in dictione monstrum.

Monstruus. Require ibidem.

Monumentū. Require in dictōe monumen

Monumen. monumentū. & monitura. & mo
nitus hui⁹ monitus in vna fcatōe accipi pos
sunt. Vir. Carmentis nymphæ monita: & de⁹
auctor Apollo. Persius. Hos pueris monitus
patres infundere lippos.

M ante OL

Mola: Require in dictōe mollis

Moles. Ibidem

Moly. Ibidem

Molio. Require in dictōe molo

Molleo. Ibidem.

Molior. Ibidem

Molefco. Ibidem

Mollio. Ibidem

Mollestra. Require in dictōe mollis

Mollicia. mollicies. mollitudo in vno fcatō di
ci potest: teste Marcello. Cice. lib. v. de finibus.
In primo enim ortu inest temeritas & mollicia
quędam. Idem lib. iij. de oratore. In ipso facto
modū & mollitudinis & leuitatis

Mollicies. Regre in dictōe Mollicia

Mollis molle cū duplica. l. scribit: pluresq; apud
Marcellū fcatōes derinet: hoc nihilomin⁹ in
loco annotādas. Mollē (ingr) dicit nō durum.
Vir. geor. ij. Quid nemora æthiopū molli ca
mentia lana. Mollē: recens nouū. Vir. in Bucu.
Sunt nobis mitia poma: castaneę molles. Mol
le: opportunū. Vir. Et q̄ mollissima fandi tem
pora. Mollē: leue: ptemnendū. Virg. geor. iij.
Tua meccenas haud mollia iussa. Mollē nō ar
duū nec erectū. Vir. i Bucu. Qua se subducere
colles. Incipiunt: molliq; iugū dimittere diuo.
Mollē: dulce: iucūdū. Virg. geor. ij. Mollesq;

sub ar bore somni. Molle placatū. Tullius de se
nectute. Et Hānibalē iuueniliter exultāre pacien
tia sua mollebat. Horatius in. i. carmi. Molliuit
auerfos penates. Ab eo q̄d ē molle. Mollestra
dicta est pellis ouilla. Molla mo syllā. correpta
vocat far tostum & sale sparsum: q̄ eo molito
hostię spargunt: vt scribit Fest⁹. Vir. in Bucu.
Frāgemollā: et fragilis incēde bitumie lauros
Molla itē est q̄ ferrū acuit: & frumēta & olea
teruntur: vt in euāgelio Matthēi. Expedit ei vt
suspēdat mola asinaria i collo ei⁹. Rursus mo
la mādibula dī: vt est apud Psalmographum.
Molas leonū pfringer dñs. Et in his oib; signi
ficatis primā corripit syl. Et a mola venit mo
laris dens: q̄ apud vulg⁹ maxillaris dī & mo
laris. Mollē: fragmen. Oui. li. meta. iij. Aut co
mes (ingr) ero dixit: dextraq; molarē sustulit.
Moly cū vnico l & y gręco flos est de q̄ Ouidi.
li. metamor. xij. Moly vocat superi: nigra ra
dice tenet. Vbi Tortel. legit tmoli cū t ante m:
& cū i latino scribi pcepit: sed falsus est. Molus
cū vnico l vir qdam fuit Cretēsis: teste Home.
li. Ilia. x. Moles cū vnico l dī difficultas & pro
magnitudine fere poni solet. vel p pondere seu
onere. & mo syllabā pducit. Vir. Torosq; in
fusa p artus. Mens agitat molē: s̄ est pond⁹ seu
magnitudinē. Virg. Tantę molis erat Roma
nā condere gentē. id est difficultatis

Mollitudo. Require in dictōe mollicia.

Molo molas primę iug. vñ Immolo. imolas:
mo syllabā corripit. Stati⁹ li. Thebai. vñ. Aut
iubar aduersi graue syderis immolat vmbis.
molo molis etiā primā corripit syl. & facit in
p̄terito molui. in supino multū: teste Prif. quin
etiā & molitū. Vñ Festus ait. Mola vocat far
tostū & sale sparsum q̄ eo molito hostię asper
gunt. Est autē molere agere vt ferrū: & terere
vti far & triticū: ac etiā subagitare. vt est apud
Hierō. in lib. Iudiciū. Sampsonē clausū in carce
re molere fecerūt. id est (vt tradunt Hebrei) cū
robustis mulieribus eū coire fecerūt: vt ex illo
robustā prole susciperēt. Hora. in sermonibus
Permolere vxores nolim laudarię ingt. Qd
Acron exponēs ait. Permolere: violare: pollue
re: affectare: subagitare. Molior cū vnico l de
ponēs verbū: & molio: Diomede teste vsurpat
& mo syllabā pducit. Vir. li. gnei. i. Pars duce
re muros. Moliriq; arcē & manib; subuoluere
saxa. Varro in lib. poetico. Et tñ non demolio
astra. Statius lib. siluag. iij. Iamq; alio moliris
iter nec deside passū. Mollio molis etiā quartę
iug. Sicut & molio qñ placare fcat vel molle
reddere cū duplicato l scribit. Vir. geor. ij. Fru
ctusq; feros mollite colēdo. Horatius in. i. car
mi. Molliuit auersos penates. i. placauit. Mol
leo molles secūde iugatinis cum geminato l